

стільки в рамках структури виробництва, скільки виходячи з його технологічної структури і взаємозв'язків останньої з наукою, що у сучасних умовах проявляється не лише у різноманітних організаційних формах такої інтеграції, але й пов'язане з формуванням технологічних платформ та національних інноваційних систем в цілому.

Література:

1. Дука А.П. Інноваційна індустріалізація національної економіки: монографія / А.П. Дука. – К.: ВАДЕКС, 2014. – 423 с.

11. РОЛЬ РЕСУРСНОГО ПОТЕНЦІАЛУ У РОЗВИТКУ ПІДПРИЄМСТВА

Дунда С.П., к.е.н., доцент

Національний університет харчових технологій

Потенціал є можливістю реалізації будь-чого, тому його можна накопичувати, вимірювати його величину, реалізувати. Він пов'язаний з характером цілей підприємства. Формування потенціалу підприємства являє собою процес реалізації заходів щодо забезпечення ринкових можливостей підприємства шляхом зміни його характеристик та властивостей до необхідного рівня, відповідно до поставлених цілей [1]. Ресурсний потенціал грає важливу роль для ефективної роботи підприємства, оскільки він є засобом для отримання максимального прибутку і підвищення конкурентоспроможності.

Поняття «ресурси» і «потенціал» не є тотожними: ресурси існують незалежно від суб'єктів економічної діяльності, а потенціал окремого підприємства невіддільний від нього [2]. Отже, ресурсний потенціал – це можливості ресурсів, що можуть бути приведені в дію у процесі виробництва.

Ресурсний потенціал має суб'єктну та об'єктну складові. Суб'єктна складова ресурсного потенціалу підприємства визначається інтелектуальними та морально-етичними якостями персоналу, досвідом, знаннями, традиціями. Об'єктною складовою ресурсного потенціалу є всі види ресурсів підприємства.

Аналіз показав, що ресурсний потенціал являє собою складну, динамічну, відкриту, ієрархічну, в деякій мірі стохастичну систему. Згідно з системним підходом виділяють структурні елементи ресурсного потенціалу, їх взаємозв'язки, аналізують розвиток даної системи, визначають джерела руху та їх спрямованість. Завдяки структурі система зберігає свої властивості при зміні внутрішніх і зовнішніх умов. Для визначення структури потенціалу підприємства потрібно врахувати основні складові його внутрішнього середовища: системна взаємодія між собою та з елементами зовнішнього середовища визначає можливості для досягнення цілей підприємства.

Джерелами ресурсного потенціалу є ресурси в розпорядженні підприємства – трудові, інформаційні, фінансові, матеріальні, природні. Основу ресурсного потенціалу являють фактори виробництва. Засоби та предмети праці утворюють матеріальні ресурси, які приводяться в рух трудовими ресурсами. Тому до складу ресурсного потенціалу підприємства включаємо трудові, матеріально-технічні, інформаційні, фінансові та природні ресурси. Можливості досягнення цілей розвитку підприємства створюють саме елементи його ресурсного потенціалу.

Ресурсний потенціал підприємства бере участь у створенні продукції, яка є головним результатом виробничої діяльності підприємства, а її реалізація забезпечує прибуток як кінцеву мету підприємства. Продукція є результатом втілення ресурсів у ресурсний потенціал, обумовлює його, оскільки вона забезпечує відтворення виробництва. Оновлення продукції та технології її виробництва залежить від інноваційних перетворень. Впровадження нової продукції означає приріст обсягів виробництва, економію від зниження витрат, зростання прибутку. Чим вище науковий і технологічний рівень ресурсного потенціалу, ступінь його використання, тим більше можливостей для впровадження інновацій, вдосконалення та збільшення масштабів виробництва, а отже, й розвитку.

Враховання ресурсних можливостей, вибір правильного напрямку спеціалізації підприємства дозволяє максимальною мірою використати ресурсний потенціал для реалізації цілей розвитку. Таким чином, основне його значення полягає у створенні

нової вартості в процесі виробництва продукції, що забезпечує економічне зростання і розвиток.

Література:

1. Гавва В.Н. Оценка потенциала предприятия и отрасли / В.Н. Гавва. – Х.: НАУ «ХАИ», 2004. – 287 с.
2. Лапин Е.В. Экономический потенциал предприятия: монография / Е.В. Лапин. – Сумы: ИТД «Универс. книга», 2002. – 310 с.

12. РОЗВИТОК КОНКУРЕНТНИХ ПЕРЕВАГ ДЛЯ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЕФЕКТИВНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ПІДПРИЄМСТВ

Євсєєва І.В., к.е.н., доцент

Національний університет харчових технологій

Конкурентоспроможність підприємства є одним із основних показників, що характеризується результативністю діяльності усіх підрозділів в напрямках виробництва та обслуговування. Для забезпечення стійкої конкурентної позиції на ринку, підприємствам необхідно вправно використовувати всі свої ресурси та можливості, володіти конкурентними перевагами на національному ринку.

Посилення інтеграційних процесів та зростання конкуренції на ринку викликають необхідність концентрації уваги підприємств на підтримання та розвиток їх ринкових позицій, збільшення кількості конкурентних переваг. Розглядаючи можливі шляхи розвитку конкурентних переваг, необхідним є:

- перегляд організаційної структури організації з метою забезпечення найкращої координації різних підрозділів;
 - чітке розуміння та регламентація всіх положень за допомогою розроблених процедур та положень проведення робіт з метою досягнення раціоналізації процесів;
- забезпечення можливості швидкої адаптації організації до змін у